

Pasin Palstat - viikko 5

"MUUTAMAT KUITENKIN KOVETTIVAT SYDÄMENSÄ EIVÄTKÄ USKONEET." Apt.19:1-10

Paavali Efesoksessa

Tämän päivän tekstissä kohtaamme evankeliumin tärkeät osat: Julistus, syntynyt usko, kaste ja Pyhän Hengen kaste. Itse asiassa hengellisyyden ei tarvitsekaan sisältää muuta, kuin nämä ja siitä seuraavan elämän evankeliumin arvon mukaisena. Toki tarvitsemme seurakuntaa ja yhteyttä toinen toisiimme kasvaaksemme kristittyinä, mutta perusta ja jumalinen pelastussuunnitelma on tässä. Onhan Hän luvannut antaa voiman tulla Jumalan lapsiksi - kaikille, jotka uskovat Hänen nimeensä.

Evakelioinnin muodoista tässä tekstissä huomaamme myös sen, että evankeliointi ei ole pelkästään saarnaamista. Se on myös keskustelua, eli aitoa kohtaamista ihmisten kanssa. Kun tähän liitetään vielä omilla käsillä työtä tekemisen, miten Paavaliakin toimi, voimme ymmärtää, että evankeliumi on siellä, missä Jeesukseen uskovat ovat. Elämä, asenteet, ilmeet, keskustelut ja levollinen luottamus uskossa - tulisi kertoa meistä sen, mitä Kristus on saanut aikaan sydämissämme. Onko hänen täydellinen rakkautensa saanut vallata meidät - yli oman oikeaoppisuutemme, hurskaudemme ja omahyväisyytemme?

Apt.19:1. Apolloksen ollessa Korintissa Paavali vaelsi ylänköseutujen halki ja tuli Efesokseen. Hän tapasi siellä muutamia opetuslapsia

"Efeso' oli Jooniassa sijaitseva vanha kaupunki Kayster-joen suulla. Se oli tuohon aikaan Vähän-Aasian tärkein kauppakaupunki. Kuudennella vuosisadalla eKr. rakennettu suuri Artemiin temppeli luettiin maailman seitsemän ihmeen joukkoon. Nyt kaupungista on vain rauniot jäljellä. Lampunjalka siirrettiin sieltä pois, kuten Ilm 2:1-7:ssä oli varoitettu." [Novum]

2. ja kysyi heiltä: "Saitteko Pyhän Hengen, kun tulitte uskoon?" "Emme me ole kuulleetkaan mistään Pyhästä Hengestä", nämä vastasivat.

"Näillä opetuslapsilla oli hyvin vähän tietoa hengellisistä asioista. He eivät olleet kuulleet puhuttavankaan Pyhästä Hengestä, eivätkä he niin ollen olleet voineet ottaa vastaan Henkeä, vaikka elivätkin helluntain jälkeistä aikaa." [Novum]

3. "Millä kasteella teidät sitten on kastettu?" kysyi Paavali. He vastasivat: "Johanneksen kasteella."

"Apolloksen tavoin (18:25) hekin tunsivat vain Johanneksen kasteen. Heidän vastauksensa Paavalin kysymykseen on varsin puutteellinen, mutta ilmeisesti he perustivat opetuslapseutensa kasteeseen." [Novum]

4. Silloin Paavali sanoi: "Johannes tosin kastoi vedellä parannukseen, mutta hän kehotti ihmisiä uskomaan toiseen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, Jeesukseen."

"Paavali selvittää heille Johanneksen tehtävän valmistelevaa luonnetta. Johannes ei kehottanut ihmisiä uskomaan häneen, vaan hänen jälkeensä tulevaan, siis Jeesukseen. Raamatusta käy epäsuorasti ilmi, ettei Johanneksella ollut mitään omaa seurakuntaa, johon ihmiset liitettiin kastamalla. Jokaiselle, joka hänen luoksensa tuli, hän esitteli Herransa ainoana pelastajana. Ne, jotka olivat jääneet Johanneksen kasteeseen, eivät olleet päässeet ymmärtämään kasteen täydellistä ja todellista merkitystä." [Novum]

5. Tämän kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimen,

"Tämä uusi kaste merkitsi Jeesuksen tunnustamista Messiaaksi ja Herraksi ja sitä, että he nyt pääsivät yhteyteen Jumalan kansan kanssa. Tämä oli aivan uutta näille opetuslapsille, ja he ymmärsivät, ettei heidän aiemmin saamansa kaste ollut kristittyjen kaste. Nyt vasta heille selvisi Johanneksen kasteen merkitys, ja niin "he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimen". Sanat "sen kuultuaan" viittaavat Paavalin sanoihin, että heidän piti uskoa Johanneksen jälkeen tulevaan, Jeesukseen." [Novum]

6. ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, Pyhä Henki tuli heihin ja he puhuivat kielillä ja profetoivat.

"Tämä on kolmas ja viimeinen kerta, kun kielilläpuhuminen mainitaan Apostolien teoissa (2:4 ja 10:46). Johannes Kastaja oli sanonut, että Jeesus kastaisi Pyhällä Hengellä ja tulella (Matt 3:11; Luuk 3:16). Tämän saivat nyt kokea ihmiset, jotka olivat aikaisemmin saaneet vain Johanneksen kasteen. Paavali itse oli saanut Pyhän Hengen toisen uskovan laskiessa kätensä hänen ylleen (9:17), mutta kätten päällepaneminen ei ollut

saamisen edellytys. Tässä tapahtunut vastaa sitä, mistä Paavali kirjoittaa Ef 1:13:ssa. Evankeliumin julistamisen ja uskossa vastaanottamisen jälkeen he saivat Pyhän Hengen sinetin.” [Novum]

7. Heitä oli arviolta kaksitoista miestä.

”Ehkä tämä luku mainitaan siksi, ettei luultaisi kaikkien Efeson uskovien olleen samalla tasolla.” [Novum]

8. Kolmen kuukauden ajan Paavali sitten kävi synagogassa, keskusteli siellä ja puhui rohkeasti ja vetoavasti Jumalan valtakunnasta.

”Hänen julistuksensa oli usein keskustelun muotoista. Hänelle esitettiin välihuomautuksia ja vastaväitteitä, ja hän vastasi kysymyksiin. Jumalan valtakunta oli tullut heitä lähelle Kristuksessa Jeesuksessa, ja Paavali osasi neuvoa, miten he pääsisivät siitä osallisiksi.” [Novum]

9. Kun muutamat kuitenkin kovettivat sydämensä eivätkä uskoneet, vaan puhuivat Herran tiestä pahaa kaikkien kuullen,

Paavali lähti heidän luotaan ja vei opetuslapset mukanaan. Siitä alkaen hän opetti ja keskusteli päivittäin Tyrannoksen koulussa.

”Todennäköisesti hänellä oli synagoogassa ollut tilaisuus puhua vain kerran viikossa, sapattina (vrt. 13:42-43). ”Tyrannoksen koulussa” hän sen sijaan saattoi puhua heille ”joka päivä”. Synagoogaan sai tulla vain juutalaisia ja käännynnäisiä, mutta Tyrannuksen kouluun pääsivät pakanatkin (j. 10).” [Novum]

10. Tätä jatkui kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian maakunnan asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran sanan.

”Kaikki laajan Aasian maakunnan asukkaat ”saivat kuulla Herran sanan”, jota julistettiin maakunnan pääkaupungista, Efesosta käsin. 1 Kor 16:19:ssä mainitaan »Aasian seurakunnat». Ja mahdollista on, että kaikki Ilm 2. ja 3. luvussa mainitut seitsemän seurakuntaa syntyivät tuolloin. Paavali pysytteli Efesossa, kun taas useat hänen työtoverinsa kävivät naapurikaupungeissa.” [Novum]

